

Vere dignum et justum est, æquum et salutäre, nos tibi semper et ubique grätias ägere: Dömine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: Qui beäti Joännis Præcursóris Fílii tui spíritum in Sacerdöte ac Mártýre tuo Joänne suscitásti, ut in conspéctu poténtium de testimóniis tuis fórtiter loquerétur. Ille regis improbitátem líbera voce, hic voce damnávit et siléntio, ille conjugális fidei violatióne coárguit, hic sacramentális arcáni religióne deféndit. Alter præclári martýrii coróna véterem clausit Ecclésiám, alter novam nova lauréola decorávit: et linguam altérius omnis culpæ expértem grátia tua conservásti, altérius in signum sanctitátis corruptióne vidére non dedísti. O gloriósam nóminis, certáminis ac triúmphí societátem! O tuam in Sanctis tuis mirábilem et prædicándam poténtiam! Quam laudant Angeli atque Archángeli, Chérubim quoque, ac Séraphim: qui non cessant clamáre quotidie, una voce dicéntes: ...

Věru hodno a spravedlivo jest, slušno a spasitelno, abychom ti vždy a všude díky vzdávali, Hospodine svatý, Otče všemohoucí, věčný Bože, jenž jsi ducha svatého Jana, Předchůdce Syna svého, v Knězi a Mučedníku Janovi vzbudil, aby před tváří mocných o tvých svědeckvích statečně mluvil. Onen nešlechtnost královu odsoudil svobodně slovem, tento slovem i mlčením; onen pokáral porušení manželské věrnosti, tento hájil závaznost svátostného tajemství. Prvý uzavřel přeslavnou korunou mučednictví starou Církev, druhý novou ozdobil novou svatozáří; a jazyk prvního jsi milostí svou vši viny prostým uchoval, jazyku druhého jsi na znamení svatosti porušení spatřiti nedal. Ó, slavné společenství jména, zápasu a vítězství! Ó, jak obdivná a hlásaní hodná je tvá moc ve tvých Svatých, kterou chválí Andělé i Archandělé, Cherubové a Serafové, kteří bez ustání den ze dne volají, jednohlasně pravíce:

Vere dignum et justum est, æquum et salutäre, nos tibi semper et ubique grätias ägere: Dömine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: Qui beäti Joännis Præcursóris Fílii tui spíritum in Sacerdöte ac Mártýre tuo Joänne suscitásti, ut in conspéctu poténtium de testimóniis tuis fórtiter loquerétur. Ille regis improbitátem líbera voce, hic voce damnávit et siléntio, ille conjugális fidei violatióne coárguit, hic sacramentális arcáni religióne deféndit. Alter præclári martýrii coróna véterem clausit Ecclésiám, alter novam nova lauréola decorávit: et linguam altérius omnis culpæ expértem grátia tua conservásti, altérius in signum sanctitátis corruptióne vidére non dedísti. O gloriósam nóminis, certáminis ac triúmphí societátem! O tuam in Sanctis tuis mirábilem et prædicándam poténtiam! Quam laudant Angeli atque Archángeli, Chérubim quoque, ac Séraphim: qui non cessant clamáre quotidie, una voce dicéntes: ...

Věru hodno a spravedlivo jest, slušno a spasitelno, abychom ti vždy a všude díky vzdávali, Hospodine svatý, Otče všemohoucí, věčný Bože, jenž jsi ducha svatého Jana, Předchůdce Syna svého, v Knězi a Mučedníku Janovi vzbudil, aby před tváří mocných o tvých svědeckvích statečně mluvil. Onen nešlechtnost královu odsoudil svobodně slovem, tento slovem i mlčením; onen pokáral porušení manželské věrnosti, tento hájil závaznost svátostného tajemství. Prvý uzavřel přeslavnou korunou mučednictví starou Církev, druhý novou ozdobil novou svatozáří; a jazyk prvního jsi milostí svou vši viny prostým uchoval, jazyku druhého jsi na znamení svatosti porušení spatřiti nedal. Ó, slavné společenství jména, zápasu a vítězství! Ó, jak obdivná a hlásaní hodná je tvá moc ve tvých Svatých, kterou chválí Andělé i Archandělé, Cherubové a Serafové, kteří bez ustání den ze dne volají, jednohlasně pravíce: